

Пуснала в джоба си кокала и се уловила за въжето. Момчето я издърпало и двамата тръгнали към двореца.

Заживели в мир и съгласие, като се разбрали да забравят стореното зло, сякаш нищо не е било. Минал месец, втори, трети. Един ден Януш отишъл на лов.

През туй време майка му наглеждала невястата и ѝ казала:

– Дъще моя, виждам, че все застилаш постелята на сина ми така, че той не може да заспива спокойно. Дай на мен да я оправя, току-виж му стане по-меко.

Какво мислите, направила старата вещица? Сложила стърчешком в леглото онази кост, която била взела от тъмницата, а отгоре постлала завивките. Не минало много време и Януш се върнал от лов. Толкова се уморил, че не поискал ни да яде, ни да пие.

– Не се сърди, мила ми жено, не съм гладен. Само чай ми свари и ще си легна.

– Както кажеш, съпруге – подчинила се принцесата.

Зажаднял за сън, Януш се проснал в леглото. За нещастие се набол на острата кост, която го пронизала в гърба, и той начаса умрял. Сутринта жена му започнала да го буди:

– Ставай, мили ми мъжо!

А той не се помръдвал. Завайкали се всички, като разбрали, че вече не е между живите. Нямащо какво да се прави, накрая трябвало да го погребат. Принцесата не пожелала да го оставят в общото гробище и заръчала да иззидат отделна гробница.

Тук му е мястото да кажа, че тя имала четирима братя. Те били омагьосани и превърнати в гълъби. Научили, че сестра им се е омъжила, и литнали да